

Arrestnummer
C 1 1244 / 2022
Repertoriumnummer
2022 / 3228
Datum van uitspraak
5 oktober 2022
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2022/PGG/576 2022/VJ11/234

Hof van beroep Gent

Arrest

derde kamer
correctionele zaken

Not.nr.

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. RRN
van Belgische nationaliteit,
geboren te op
ingeschreven te
- oorspronkelijk eerste beklaagde -

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

te in de periode van 7 januari 2020 tot en met 29 januari 2020

- A. Bij inbreuk op artikel 31 §1 van het koninklijke besluit van 23 maart 2011 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en op artikel 3 §§ 1-3 van het koninklijk besluit van 28 februari 1999 houdende bijzondere maatregelen van epidemiologisch toezicht op en preventie van aangifteplichtige runderziekten, strafbaar gesteld door de artikelen 1, 2, 17, 20, 23 § 1.2°b en 26 van de dierengezondheidswet dd. 24 maart 1987 (B.S. 17 april 1987).

Art.31.

§ 1. Onverminderd artikel 7, eerste lid, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 1760/2000 en artikel 8 van Verordening (EG) nr. 911/2004, dient de houder voor elke epidemiologische eenheid een bedrijfsregister bij te houden op de inrichting of in voorkomend geval op de hoofdlocatie van het beslag. De gegevens van minstens de 5 laatste jaren dienen bijgehouden te worden.

Hij registreert hierin:

- de geboorte van een rund op het ogenblik van het identificeren overeenkomstig artikel 17;*
- de aanvoer van een ingevoerd rund op het ogenblik dat de runderen door de vereniging geïdentificeerd worden overeenkomstig artikel 19;*
- binnen de 3 dagen na het plaatsvinden ervan, de gegevens met betrekking tot de aanvoer, het vertrek en de sterfte van de runderen.*

Art.3.

§ 1. De verantwoordelijke is verplicht de bedrijfsdierenarts te ontbieden binnen 48 uren na het opnemen van een nieuw rund in het afzonderingslokaal van zijn geografische entiteit.

§ 2. De in toepassing van § 1 ontboden bedrijfsdierenarts moet zich binnen de 3 dagen na de oproep door de verantwoordelijke naar de geografische entiteit begeven teneinde de identificatie van het toegevoegde rund te controleren, de verplichte onderzoeken en staalnames te verrichten en de stalen te versturen naar het Centrum voor preventie en de diergeneeskundige begeleiding bevoegd voor de geografische entiteit. (De bedrijfsdierenarts kan de plaatsvervangend bedrijfsdierenarts aanwijzen om de hierboven) vermelde opdrachten uit te voeren.

§ 3. De verantwoordelijke kan het rund pas in zijn beslag opnemen nadat de resultaten van het in § 2 bedoelde onderzoek negatief blijken te zijn.

Namelijk door het niet registreren van vijftientig aangekochte runderen in het rundveebeslag en nalaten de wettelijk verplichte aankooponderzoeken uit te voeren

door en

te in de periode van 7 januari 2020 tot en met 29 januari 2020, meermaals, op niet nader bepaalde data :

- B. als operator, behoudens de gevallen omschreven in artikel 3 § 3 van het Koninklijk besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, activiteiten zoals bedoeld in bijlage III van voornoemd Koninklijk besluit in een inrichting of vanuit een inrichting te hebben uitgeoefend, zonder voorafgaande toelating door het Agentschap (art. 1, 1°, 3°, 5° en 6°, 3 §§ 2 tot en met 4, en 115, en bijlage III K.B. 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen ; art. 3 bis K.B. 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen ; art. 17 § 3 Wet 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten)

terzake een activiteit bedoeld in bijlage III en gekend onder rubriek 12 "Handel en vervoer van dieren met uitsluiting van de primaire productie", nummer 12.1 zijnde 'handelaars zonder bedrijfsruimten voor het houden van dieren, andere dan pluimvee'.

In casu heeft betrokkene geen toelating voor de activiteiten die hij uitoefent, namelijk als handelaar en handelaarstal ,nochtans is het duidelijk dat het niet over een eenmalige,

toevallige activiteit gaat, maar wel degelijk over een doorgezette en systematische activiteit waarvoor een toelating vereist is

door en

te op 29 januari 2020

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3 en 5 van het K.B. van 3 juni 2007 betreffende de identificatie en de registratie van schapen, geiten en hertachtigen, strafbaar gesteld door de artikelen 1, 2, 17, 20, 23 § 1.2°b en 26 van de dierengezondheidswet dd. 24 maart 1987 (B.S. 17 april 1987)

Art. 5.

§ 1. De identificatie van schapen, geiten en hertachtigen gebeurt door het plaatsen van, hetzij:

1° een paar plastieken oormerken, één in elk oor;

2° één plastieken oormerk in het linker oor en een oormerk met elektronische transponder in het rechter oor;

3° een plastieken oormerk binnen de termijnen gesteld in artikel 2, § 2 in het linker oor en een bolus met elektronische transponder, ten laatste op de leeftijd van 6 maanden. De op deze wijze geïdentificeerde dieren mogen het beslag van geboorte niet verlaten zonder volledige identificatie.

Namelijk zijn vier aanwezige schapen niet voorzien van de officiële oormerken

door en

- D. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 19 en 20 §1 van het K.B. van 3 juni 2007 betreffende de identificatie en de registratie van schapen, geiten en hertachtigen, strafbaar gesteld door de artikelen 1, 2, 17, 20, 23 § 1.2°b en 26 van de dierengezondheidswet dd. 24 maart 1987 (B.S. 17 april 1987)

Art.20.

§ 1. Elke verantwoordelijke die schapen, geiten of hertachtigen houdt, dient een bedrijfsregister bij te houden op papier of op een geïnformatiseerde wijze. De Minister bepaalt het model en de inhoud van het register en de modaliteiten voor het bijhouden ervan.

Binnen de drie dagen na hun plaatsvinden, worden hierna volgende gebeurtenissen in het bedrijfsregister ingeschreven:

1° elke merking van dieren, overeenkomstig artikel 5, § 4;

2° elke sterfte, aanvoer of afvoer van schapen, geiten of hertachtigen;

3° de gegevens met betrekking tot het hermerken, overeenkomstig de bepalingen in afdeling 3 van Hoofdstuk III;

4° de gegevens met betrekking tot de telling, overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk V.

Namelijk het ontbreken van een wettelijk verplicht register voor de aanwezige schapen

door en

- E. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 19 en 22 van het K.B. van 3 juni 2007 betreffende de identificatie en de registratie van schapen, geiten en hertachtigen, strafbaar gesteld door de artikelen 1, 2, 17, 20, 23 § 1.2°b en 26 van de dierengezondheidswet dd. 24 maart 1987 (B.S. 17 april 1987)

Art.22.

Tussen 15 en 31 december van elk jaar dient de verantwoordelijke van een beslag van schapen, geiten of hertachtigen de door het Agentschap gevraagde aantallen van deze dieren per soort te tellen.

De verantwoordelijke registreert de gegevens van de telling in het bedrijfsregister.

Het resultaat van de telling dient tevens voor 15 januari van het volgende jaar overgemaakt te worden aan de vereniging.

Er werd in geen registratie uitgevoerd van de 15-decembertelling

door

te in de periode van 29 januari 2020 tot en met 11 maart 2020

- F. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 19 en 21 van het K.B. van 3 juni 2007 betreffende de identificatie en de registratie van schapen, geiten en hertachtigen, strafbaar gesteld door de artikelen 1, 2, 17, 20, 23 § 1.2°b en 26 van de dierengezondheidswet dd. 24 maart 1987 (B.S. 17 april 1987)

Art.21.

§ 1. De schapen, geiten en hertachtigen dienen tijdens het vervoer vanuit een beslag naar een ander beslag, slachthuis, verzamelcentrum of bedrijfsruimten van een handelaar steeds vergezeld te gaan van een verplaatsingsdocument.

De Minister bepaalt het model en de inhoud van het verplaatsingsdocument, de modaliteiten voor het gebruik en de wijze van overmaking van de gegevens ervan aan de vereniging.

§ 2. De verantwoordelijke overlater en de verantwoordelijke overnemer houden elk een kopie bij van het verplaatsingsdocument in hun bedrijfsregister gedurende minimum 5 jaar na datum van de opmaak ervan.

De vervoerder houdt een kopie van het verplaatsingsdocument bij als deel van zijn vervoersregister gedurende minimum 5 jaar.

namelijk het ontbreken van de verplaatsingsdocumenten van de schapen

door en

- G. zich te hebben verzet tegen verzoeken om inlichtingen of documenten door de door de minister aangewezen statutaire en contractuele personeelsleden van het

(art. 1, 2, 1° en 2° en 3 §§ 1 en 7 K.B. 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het

en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen ; art. 17 § 3 Wet 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten)

Namelijk door op uitdrukkelijk verzoek van het slechts een gedeelte van de opgevraagde (ontbrekende) documenten voor te leggen (st.7)

door en

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Oost-Vlaanderen, afdeling **Dendermonde**, kamer D.16, zetelende in correctionele zaken dd. **21 december 2021**, op tegenspraak gewezen, werd als volgt beslist:

OP STRAFGEBIED

Eerste beklaagde

Verklaart eerste beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F en G.

Veroordeelt hem voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een geldboete van 8.000 euro, dit is een geldboete van **DUIZEND EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8).

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **200,00 euro**, zijnde de som van 1 maal 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;

- een bijdrage van **22,00 euro** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **50,00 euro**.

Kosten

Veroordeelt beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de rechtspleging, in hun geheel begroot op de som van **55,95 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

* * * * *

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld:

- op 18 januari 2022 door _____ tegen de beschikkingen, zoals aangegeven in het grievenformulier;
- op 21 januari 2022 door het openbaar ministerie tegen _____ en dit tegen de beschikkingen op strafgebied, zoals aangegeven in het grievenformulier.

* * * * *

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door mr. _____ advocaat te _____
- de heer _____ eerste advocaat-generaal, in zijn vordering.

* * * * *

I. TERMINOLOGIE

01. De zaak werd oorspronkelijk ingeleid bij de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie correctionele zaken, door rechtstreekse dagvaarding, hierna aangeduid als 'inleidende akte'.
02. Deze rechtbank sprak op 21.12.2021 vonnis op tegenspraak uit. Dit vonnis wordt in dit arrest verder aangeduid als 'beroepen vonnis'.

II. ONTVANKELIJKHEID HOGER BEROEPEN – SAISINE VAN HET HOF – PROCESVERLOOP

03. Elk hoger beroep is tijdig en regelmatig.
04. Het staat aan het appelgerecht om, in de eerste plaats op basis van de inhoud van de verklaring van hoger beroep en binnen de grenzen daarvan vervolgens op basis van de

overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering geformuleerde grieven, de draagwijdte van het hoger beroep en dus de saisine van het appelgerecht te bepalen (zie en vgl. Cass. 7 november 2017 – navolgbaar).

Gelet op de inhoud van de verklaring van het hoger beroep en, vervolgens, binnen de grenzen daarvan, op basis van de overeenkomstig artikel 204 Sv. geformuleerde grieven, kunnen de draagwijdte van het hoger beroep en de saisine van dit hof als volgt worden bepaald:

- a. Hoger beroep beklaagde: schuld (alle telastleggingen na te kijken in strafdossier) + mildere toepassing strafwet;
- b. Hoger beroep openbaar ministerie: volgeroep en bestraffing.

05. Na regelmatige betekening van een dagvaarding in hoger beroep werd de zaak voor de **derde kamer** van dit hof – zetelend in correctionele zaken – vastgesteld voor behandeling (zie en vgl. Cass. 20.05.1987, Cass. 25.01.2012, Cass. 08.03.2017 – navolgbaar: buiten het geval van artikel 205 van het Wetboek van strafvordering, wordt de zaak bij het appelgerecht aanhangig gemaakt door de regelmatig ter griffie ingekomen verklaring van hoger beroep, zodat de dagvaarding van het openbaar ministerie om voor dit rechtscollege te verschijnen alleen tot doel heeft de partijen in te lichten over de plaats, de dag en het uur van het onderzoek van het hoger beroep).
06. Ten opzichte van de beklaagde werd de zaak bij dit hof behandeld op tegenspraak (artikel 185 § 1 Sv.).
07. Dit hof heeft beraadslaagd naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 23.06.2022, waarop de zaak inhoudelijk werd behandeld. Dit hof was daarbij uitsluitend samengesteld uit de magistraten zoals aangegeven in het proces-verbaal van terechtzitting van die datum (zie ook artikel 780 Ger. Wb.).
08. Dit arrest wordt uitgesproken in openbare terechtzitting, overeenkomstig artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek.

III. VERDERE BEOORDELING STRAFGEBIED

III. A. Feiten – misdrijfomschrijvingen – strafbaarstelling

09. De te last gelegde feiten, zo bewezen, zijn strafbaar overeenkomstig de artikelen zoals vermeld in de inleidende akte en in het beroepen vonnis. De inhoud van de inleidende akte wordt alhier voor zoveel als nodig als integraal herhaald aangezien.

III. B. Bevoegdheid

10. De feiten, zoals omschreven in de telastleggingen, zijn strafbaar met correctionele straffen. De eerste rechter was en dit hof is bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering.

III. C. Verjaring

11. Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusie, is de rechter niet ertoe gehouden zijn beslissing dat de verjaring van de strafvordering niet is ingetreden, nader te motiveren (zie en vgl. Cass. 03.01.2017 - ; navolgbaar). De verjaring van de strafvordering is in deze zaak op heden niet ingetreden, gelet op de in artikel 21 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn (5 jaar), alsmede het tijdstip, de tijdstippen en/of de periode zoals aangegeven in de inleidende akte, waarnaar alhier opnieuw korthedshalve wordt verwezen.

III. D. Ten gronde

III. D. 1. Feiten en omstandigheden die door dit hof redengevend worden beoordeeld in het kader van het bewijs en de schuld van de beklaagde

12. Het beroepen vonnis (blz. 5-7) bevat een overzicht van de feiten. Dit hof herneemt dit overzicht en gaat eveneens uit van de daarin vervatte gegevens.

III. D. 2. Bewijs feiten en schuld van de beklaagde

13. Ter zitting dd. 23.06.2022 worden de feiten niet meer betwist door de beklaagde (zie zittingsblad van die datum).
14. De telastleggingen zijn voor dit hof bewezen gebleven in hoofde van de beklaagde, gelet op de beoordelingsgegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Dit hof verwijst naar het correcte feitenrelaas en naar de motieven vervat in het beroepen vonnis, die alhier als hernomen worden beschouwd. Deze motieven worden niet weerlegd door het verweer dat thans in graad van beroep wordt gevoerd.

III. E. Bestrafing en bijkomende veroordelingen

15. De feiten, alhier in hoofde van de beklaagde bewezen gebleven, voorwerp van de telastleggingen, zoals hoger in dit arrest aangegeven, zijn de uitwerking van eenzelfde strafbaar opzet, zodat met toepassing van artikel 65 strafwetboek voor deze feiten tezamen slechts één straf wordt opgelegd, nl. de zwaarste.

16. Bij de straftoemeting houdt dit hof rekening met:
 - a. de overwegingen, vervat in het beroepen vonnis (blz. 8-10), die alhier als hernomen worden beschouwd;
 - b. de aard en objectieve ernst van de bewezen gebleven feiten;
 - c. de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
 - d. de persoonlijkheid van de beklaagde;
 - e. de sociale situatie (gezinstoestand en arbeidssituatie) en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel en het onderzoek ter terechtzitting;
 - f. het eerder ongunstig strafrechtelijk verleden van de beklaagde op het ogenblik van de feiten;
17. De eerste rechter heeft aan de beklaagde een wetmatige en passende straf opgelegd ter beteugeling van de feiten, voorwerp van de telastleggingen zoals hier bewezen gebleven. Deze bestraffing blijft absoluut noodzakelijk om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en om verdere recidive in zijn hoofde te voorkomen. De straf wordt effectief opgelegd, nu blijkt dat de beklaagde in het verleden reeds in aanraking kwam met het gerecht voor gelijkaardige feiten. Er bestaat ook een inbreuk op de wetgeving inzake hormonale producten waarvoor de beklaagde destijds gunsten verkreeg, doch blijkbaar daaruit geen lessen heeft getrokken.
18. Er is vooralsnog geen reden om de beklaagde tot een gevangenisstraf te veroordelen. Mede gelet op het feit dat betrokkene arbeidsongeschikt is bestaat al evenmin enige reden om de beklaagde te veroordelen tot een werkstraf, zoals door hem gevraagd.
19. De eerste rechter besliste passend over:
 - a. de gerechtskosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in graad van eerste aanleg;
 - b. de bijdrage aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (= solidariteitsbijdrage hierna – deze bijdrage is verschuldigd per veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf, overeenkomstig de artikelen 28 en 29 van de wet van 01/08/1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24/12/1993, nadien (met ingang van 01/01/2004) vervangen door artikel 3 van de wet van 22/04/2003 (B.S. 22/05/2003, tweede uitg.), nadien (met ingang van 01/01/2004) opnieuw gewijzigd door artikel 23 van het K.B. dd. 19/12/2003 (B.S. 30/12/2003 - dit K.B. tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en van het artikel 29, tweede lid van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen werd genomen "op de voordracht van de Minister van Justitie en na advies van de in Raad vergaderde Ministers" (zie aanhef van dit K.B. dd. 19/12/2003)), en nadien

(met ingang van 17/12/2004) nogmaals (en laatst) gewijzigd door artikel 1 van het K.B. dd. 31/10/2005 (B.S. 07/12/2005, 52.809) - het bedrag van de solidariteitsbijdrage is onderworpen aan de verhoging bedoeld in de bepalingen betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten (artikel 1 van de wet van 05/03/1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door artikel 36 van de wet van 07/02/2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid, en gelet op artikel 1, eerste lid van het K.B. dd. 22/12/2003 houdende vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 07/02/2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid – zie ook artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie – en artikel 59 Programmawet van 25/12/2016 (B.S. 29/12/2016)).

- c. de krachtens artikelen 4 en 5 van de wet van 19 maart 2017 verschuldigde bijdrage;
- d. Wat betreft de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure zal het beroepen vonnis eveneens worden gewijzigd :
 - i. Sinds 03/09/2020 (datum publicatie B.S. van het K.B. van 28/08/2020) luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken als volgt: *"In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd"* (zie artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020)).
 - ii. **Het actueel bedrag van deze laatste vergoeding bedraagt thans 52,42 euro** (zie omzendbrief 131/9 dd. 8 januari 2022, verschenen in het Belgisch Staatsblad dd. 11 januari 2022 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 938 e.v.) - het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15/12/19, dat de wet uitvoert). Het beroepen vonnis wordt in die zin gewijzigd en aangepast.

20. De beklaagde wordt thans bijkomend veroordeeld tot de kosten van het hoger beroep, zoals hierna in het geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie.

OP DEZE GRONDEN,
HET HOF, rechtdoende op tegenspraak

Met toepassing van de artikelen:

- in de inleidende akte, het beroepen vonnis en hoger in dit arrest aangegeven;
- 211 Sv.;
- 24 van de wet van 15/06/1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend als niet gegrond, verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend:

Hervormt het beroepen vonnis enkel wat betreft:
het bedrag van de krachtens artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 verschuldigde bijdrage, dat thans wordt bepaald op **52,42 euro**.

Bevestigt het beroepen vonnis voor het overige in alle onderdelen en beslissingen lastens de beklaagde en veroordeelt hem thans bijkomend tot de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van het openbaar ministerie alhier in het geheel begroot op **112,15 euro**.

kosten:

afschriften	36,00
	3,00
opstelrecht	35,00
dagvaardingen	27,95
subtotaal	101,95
+ 10%	10,20
Totaal	112,15

Dit arrest is gewezen door de derde kamer van het hof van beroep te Gent, samengesteld uit de magistraten die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld:

en op de openbare terechtzitting van **VIJF OKTOBER TWEEDUIZEND TWEEËNTWINTIG** uitgesproken door kamervoorzitter

in aanwezigheid van

advocaat-generaal,

met bijstand van

griffier.